

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně: **J. Z. (W.)**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 11. 2008, číslo X, o **plný invalidní důchod**

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. České republice **se** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 11. 2008, kterým jí byla zamítnuta žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, s přihlédnutím k Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Olomouci ze dne 6. 10. 2008 není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 20%. Žalobkyně s rozhodnutím nesouhlasila, neboť jej zdravotní stav je nadále špatný, vyžaduje trvalou léčbu a rehabilitace.

Žalobkyně je v trvalé péči neurologa, ortopeda a specialistů léčebné rehabilitace. Její zdravotní stav jí neumožňuje vykonávat žádnou práci. Navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 18. 11. 2008.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Olomouci při lékařské prohlídce dne 6. 10. 2008 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písm. b) 20% a vyslovil, že žalobkyně není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., není ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a její dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 7. 1. 2010 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise prostudovala kompletní spisovou dokumentaci OSSZ Olomouc, český překlad tiskopisu E 213 ze dne 17. 3. 2008, český překlad lékařských nálezů doložených k odvolání (zprávu z hospitalizace ze dne 10. 6. 2008, informaci o rehabilitačním léčení „W. Z.“ ze dne 12. 9. 2008 - 5. 10. 2008, lékařské potvrzení ze dne 2. 12. 2008 i potvrzení ošetřujícího lékaře neurologa ze dne 15. 12. 2008). Posudková komise došla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je bolestivý syndrom krční páteře s lehkým funkčním omezením, kdy stav odpovídá příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kapitole XV, oddílu F, položce 2, písm. b), kdy z rozmezí 15-25% stanovila komise střední hodnotu 20% i s přihlédnutím k chronické žilní nedostatečnosti dolních končetin a předchozímu pracovnímu zařazení prodavačky. Podle komise u žalobkyně nešlo k datu rozhodnutí žalované o zdravotní postižení uvedená pod písm. c), d), e) ani se nejedná o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek ani o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

K nařízenému ústnímu jednání se žalobkyně bez řádné omluvy nedostavila a žalovaná navrhovala s ohledem na závěry posudku posudkové komise zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 18. 11. 2008, z obsahu posudkového spisu žalobkyně uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení v Olomouci a z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 7. 1. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o dávku důchodového pojištění, podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 7. 1. 2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně a odborným členem posudkové komise byl též lékař – odborný neurolog, tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Při stanovení míry poklesu

schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila, jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Komise dospěla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je bolestivý syndrom krční páteře s lehkým funkčním omezením. Za tohoto stavu považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písm. b). Tato položka je určena pro degenerativní změny na páteři a ploténkách s lehkým funkčním postižením zpravidla více úseků páteře, s občas vystupujícími projevy nervového a svalového dráždění (např. cervikokraniální syndrom, cervikobrachiální syndrom, lumbální syndrom, ischialgie, syndrom sakroiliakálního skloubení, občasné blokády), slabostí svalového korzetu, omezením pohybu v postiženém úseku, omezení pro vynucené polohy a fyzicky náročné aktivity. Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v procentním rozpětí 15-25% a posudková komise postižení žalobkyně hodnotila ve střední hranici stanoveného procentního pásma 20%, a to i s přihlédnutím k chronické žilní nedostatečnosti dolních končetin a předchozímu pracovnímu zařazení prodavačky. Komise stav žalobkyně posoudila shodně se závěrem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení. U žalobkyně nešlo k datu rozhodnutí žalované o zdravotní postižení uvedená pod písm. c), d), e) ani se nejednalo o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek ani o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 7. 1. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobkyně vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Posudková komise také zhodnotila žalobkyní předložené lékařské zprávy a stanovila pracovní omezení, která žalobkyně má a také uvedla okruh zaměstnání, která je žalobkyně při dodržení stanovených pracovních omezení schopna vykonávat.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ve výši 20% je nižší, než 66% a u žalobkyně se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobkyně tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňovala podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobkyně v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

Výrok o nákladech státu je odůvodněn ust. § 36 odst. 2 soudního řádu

správního, podle něhož náklady spojené s přibráním tlumočníka platí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 12. července 2010

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**

